

RÓŻANIEC

Różaniec, ta prosta i głęboka modlitwa, chętnie odmawiana indywidualnie i w gronie rodziny, była niegdyś bardzo popularna wśród chrześcijańskiego ludu. Byłoby bardzo dobrze, gdyby i dziś została na nowo odkryta i doceniona, zwłaszcza w rodzinach.

Jan Paweł II

Słowa zachęty Papieża są szczególnie cenne w miesiącu, w którym prastara polska tradycja gromadzi wiernych w kościołach, przy kapliczkach przydrożnych i samotnie stojących krzyżach polnych, zatopionych w modlitwie różańcowej. Odmawiając różaniec oddajemy wszystkie nasze radości i smutki - całe nasze życie, Maryi. Gdy zwracamy się do Niej z ufnością, możemy być pewni, że Ona wstawia się za nami u Swego Syna - Jezusa.

Różaniec jest zatem modlitwą zawierzenia, która kieruje nas przez Maryję do Jezusa. O mocy różańca można pisać wiele - jednak to każdy osobiście musi się o tym przekonać. Spróbuj może już dziś porozmawiać z Maryją trzymając w ręku różaniec. Wtedy przekonasz się, że radości i pokoju jaki z niej płynie, nie da Ci nic, żaden człowiek.

Wbrew pozorom, nie jest to modlitwa prosta lub jak niektórzy sądzą, nudna, bo powtarzamy w niej nieustannie te same modlitwy. Jak ktoś zauważył, dziecko w ciągu dnia kilkadziesiąt razy wymawia słowo mama i ani jego to nie nudzi, ani jego matkę. Przeciwnie, zbliża ich do siebie i zespala ich we wzajemnej miłości. Podobnie jest w modlitwie różańcowej.

W różańcu rozważamy ponadto tajemnice naszego zbawienia - całą historię Jezusa, od Zwiastowania, poprzez Jego ziemskie życie oraz mękę i śmierć, aż po Zmartwychwstanie i prawdy o niebie.

Ileokroć Maryja chciała przekazać światu swoje orędzie, zjawiała się wybranym ludziom, najczęściej dzieciom, z różańcem w ręku i usilnie zachęcała do jego odmawiania. Tak było w Lourdes w roku 1858, tak też było w Fatimie w roku 1917. Z tego wynika, że modlitwa różańcowa jest dla Maryi szczególnie miła, a dla człowieka bardzo skuteczna. Wyrosła ona z Ewangelii i jest jej streszczeniem. Gdy na dwa dni przed swoją śmiercią, zapytano o. Pio, co miałby ważnego do przekazania ludziom, odpowiedział: "Chciałbym zaprosić wszystkich grzeszników z całego świata, aby kochali Matkę Bożą. Odmawiajcie zawsze różaniec. I odmawiajcie go tak często, jak tylko możecie. Szatan stara się zawsze zniszczyć tę modlitwę, ale mu to się nigdy nie uda. To jest modlitwa Tej, która króluje nad wszystkim i wszystkimi. To ona nauczyła nas modlić się na różańcu, tak jak Jezus nauczył nas mówić Ojciec nasz."

Królowo Różańca Świętego, módl się za nami!

TAJEMNICE RADOSNE

(poniedziałek, sobota)

Tajemnice Radosne to wejście w ostateczne motywacje i w głębokie znaczenie radości chrześcijańskiej. Maryja prowadzi nas do zrozumienia, że chrześcijaństwo to przede wszystkim "dobra nowina", która ma swoje centrum w Osobie Chrystusa, Słowa, które stało się ciałem.

1. ZWIASTOWANIE NAJŚWIĘTSZEJ MARYI PANNIE

Planem Ojca jest zjednoczenie wszystkiego w Chrystusie. W pozdrowieniu Dziewicy z Nazaretu przez Gabriela: "Raduj się, Maryjo" osiąga swój cel cała historia zbawienia. Cały wszechświat dotyka łaskawość Boga-Ojca, który wybrał Maryję na Matkę swego Syna, a cała ludzkość jest objęta owym *fiat* - niech się stanie, którym z gotowością odpowiada Ona na wolę Boga.

2. NAWIEDZENIE ŚW. ELŻBIETY

Pod znakiem radości jest scena spotkania z Elżbietą. "Błogosławionaś Ty między niewiastami i błogosławion owoc żywota Twojego, Jezus. I błogosławiona jesteś, któraś uwierzyła, że spełnią się słowa powiedziane Ci od Pana" (*Lk 1:39-45*).

3. NARODZENIE PANA JEZUSA

Weselem obfituje scena z Betlejem, w której narodzenie Bożego Dziecięcia, opiewają Aniołowie i ogłaszają pasterzom jako "radość wielką" (*Lk 2:10*).

4. OFIAROWANIE PANA JEZUSA W ŚWIĄTYNI

Ofiarowanie w świątyni wyrażając radość z konsekracji i zachwyty starca Symeona obejmuje też proroctwo o "znaku sprzeciwu" jakim to Dziecię będzie dla Izraela, oraz mieczu, który przeniknie duszę Matki (*Lk 2:34-35*).

5. ZNALEZIENIE PANA JEZUSA W ŚWIĄTYNI

W tajemnicy tej ukazuje się Jezus w swojej Boskiej mądrości jako Ten, kto "naucza". Objawienie w Nim tajemnicy Syna całkowicie oddanego sprawom Ojca jest zapowiedzią ewangelicznego radykalizmu, który w obliczu bezwzględnych wymogów Królestwa wykracza ponad najserdeczniejsze nawet więzi ludzkie.

TAJEMNICE ŚWIATŁA

(czwartek)

Przechodząc od dzieciństwa i życia Jezusa w Nazarecie do życia publicznego, kontemplacja prowadzi nas do tych tajemnic, które ze specjalnego tytułu nazwać można 'tajemnicami światła'. W rzeczywistości całe misterium Chrystusa jest światłem. On jest «światłością świata» (*J 8:12*). Jednak ten wymiar wyłania się szczególnie w latach życia publicznego, kiedy głosi On Ewangelię Królestwa. Każda z tych tajemnic jest objawieniem Królestwa, które już nadeszło w samej Osobie Jezusa.

1. CHRZEST PANA JEZUSA W JORDANIE

Kiedy Jezus schodzi do wody - jako niewinny, czyni siebie "grzechem" za nas (2 Kor 5:21) - otwierają się niebiosa i głos Ojca ogłasza Go Synem umiłowanym (Mt 3:17), a Duch Święty zstępuje na Niego, by powołać Go do przyszłej misji.

2. PIERWSZY CUD W KANIE GALILEJSKIEJ

Tajemnicą światła jest początek znaków w Kanie (J 8, 1-12), gdy Chrystus, przemieniając wodę w wino, dzięki interwencji Maryi, pierwszej z wierzących, otwiera serca uczniów na wiarę.

3. GŁOSZENIE NAUKI O KRÓLESTWIE BOŻYM

Tajemnica o nauczaniu Jezusa, w czasie którego głosi On nadejście Królestwa Bożego i wzywa do nawrócenia (Mk 1:15), odpuszczając grzechy tym, którzy zblizali się do Niego z ufnością (Mk 2:3-13; Łk 7:47-48), daje początek tajemnicy miłosierdzia, którą On sam będzie realizował aż do skończenia świata, szczególnie poprzez powierzony Kościołowi Sakrament Pojednania (Jn 20:22-23).

4. PRZEMIENIENIE NA GÓRZE TABOR

Chwała Bóstwa rozświetla oblicze Chrystusa, kiedy Ojciec uznaje Go wobec porwanych zachwytem Apostołów, wzywa ich, aby Go słuchali (Łk 9:35) i przygotowuje do przeżycia z Nim bolesnego momentu męki, aby doszli z Nim do radości zmartwychwstania i do życia przemienionego przez Ducha Świętego.

5. USTANOWIENIE EUCHARYSTII.

Chrystus ze swym Ciałem i Krwią pod postaciami chleba i wina staje się pokarmem, dając «aż do końca» świadectwo swej miłości do ludzi (J 13:50), dla których zbawienia złoży siebie samego w ofierze.

TAJEMNICE BOLESNE

(wtorek, piątek)

Tajemnicom boleści Chrystusa Ewangelie nadają wielką wagę. Pobożność chrześcijańska zawsze, zwłaszcza w Wielkim Poście, przez odprawianie Drogi Krzyżowej, rozpamiętywała poszczególne momenty męki, intuicyjnie wyczuwając, że tu jest *punkt kulminacyjny objawienia miłości* i że tu jest źródło naszego zbawienia. Różaniec wybiera pewne momenty męki, skłaniając modlącego się, by skupił na nich wejrzenie swego serca i przeżył je na nowo. Tajemnice bolesne prowadzą wierzącego do ponownego przeżywania śmierci Jezusa, stawania pod krzyżem obok Maryi, by wraz z Nią wnikać w ocean miłości Boga do człowieka i odczuć całą jej odradzającą moc.

1. MODLITWA PANA JEZUSA W OGRÓJCU

W Ogrodzie Oliwnym Chrystus przeżywa szczególnie dręczące chwile wobec woli Ojca, względem której słabość ciała mogłaby ulec pokusie buntu. Tam Chrystus staje w obliczu wszystkich pokus ludzkości i wobec wszystkich jej grzechów, by powiedzieć Ojcu: « Nie moja wola, lecz Twoja niech się stanie » (Łk 22, 42 i par.). To Jego 'tak' odwraca 'nie' prarodzców w ogrodzie Eden. Koszt przyjęcia woli Ojca, wynika z dalszych tajemnic, w których przez biczowanie, ukoronowanie cierniem, dźwiganie krzyża i śmierć na krzyżu zostaje On wydany na największe poniżenie: Ecce homo!

2. BICZOWANIE PANA JEZUSA

On sam, w swoim ciele poniósł nasze grzechy na drzewo, abyśmy przestali być uczestnikami grzechów, a żyli sprawiedliwie – Krwią Jego zostaliście uzdrowieni (1 P 2:24)

3. CIERNIEM UKORONOWANIE

Ubrali Go w purpurę i upłótszy wieniec z ciernia włożyli Mu na głowę. I zaczęli Go pozdrowiać: „Witaj, Królu Żydowski!” (Mk 15:17-18)

4. NIESIENIE KRZYŻA NA GÓRĘ KALWARIE

On sam dźwigając krzyż wyszedł na miejsce zwane Miejscem Czaszki, które po hebrajsku nazywa się Golgota. Tam Go ukrzyżowano. (Jan 19:17)

5. UKRZYŻOWANIE I ŚMIERĆ PANA JEZUSA

Było już około godziny szóstej i mrok ogarnął całą ziemię aż do godziny dziewiątej. Słońce się zaćmiło i zasłona przybytku rozdarła się przez środek. Wtedy Jezus zawołał donośnym głosem: „Ojcze, w Twoje ręce powierzam ducha mego.” Po tych słowach wyzionął ducha (Łk 23:45-46).

W tym poniżeniu objawia się nie tylko miłość Boga, ale samo znaczenie człowieka. Ecce homo: kto chce poznać człowieka, musi umieć rozpoznać jego znaczenie, źródło i spełnienie w Chrystusie - Bogu, który uniża się z miłości « aż do śmierci i to śmierci krzyżowej » (Flp 2, 8).

TAJEMNICE CHWALEBNE

(niedziela, środa)

« *Kontemplacja oblicza Chrystusa nie może zatrzymać się na wizerunku Ukrzyżowanego. Chrystus jest Zmartwychwstałym!* ». Różaniec zawsze wyrażał to doświadczenie wiary, wzywając wierzącego do wyjścia poza ciemność męki, by utkwic wzrok w chwale Chrystusa w zmartwychwstaniu i wniebowstąpieniu. Kontemplowanie tajemnic chwalebnych, winno prowadzić wierzących do coraz żywszego uświadamiania sobie swego nowego życia w Chrystusie, wewnątrz rzeczywistości Kościoła - życia, dla którego scena Pięćdziesiątnicy stanowi wielką 'ikonę'. Tajemnice chwalebne ożywiają zatem w wiernych nadzieje eschatologicznego kresu, ku któremu zdążają jako członkowie Ludu Bożego pielgrzymującego przez historię. Musi ich to pobudzać do odważnego świadectwa o tej «radosnej nowinie», która nadaje sens całemu ich życiu.

1. ZMARTWYCHWSTANIE PANA JEZUSA

Kontemplując Zmartwychwstałego, chrześcijanin *odkrywa na nowo motyw swojej wiary* (1 Kor 15:14) i przeżywa ponownie radość nie tylko tych, którym Chrystus się objawił - Apostołów, Magdaleny, uczniów z Emaus - ale również *radość Maryi*, która nie mniej intensywnie musiała doświadczyć nowego życia uwielbionego Syna.

2. WNIEBOWSTĄPIENIE PANA JEZUSA

A kiedy ich błogosławił, rozstał się z nimi i został uniesiony do nieba (Łk 24:51). W chwale Chrystus wstępuje do nieba i od tego momentu zasiada po prawicy Ojca.

3. ZESŁANIE DUCHA ŚWIĘTEGO NA APOSTOŁÓW

W centrum tej drogi chwały Syna i Matki różaniec stawia w trzeciej tajemnicy chwalebnej Pięćdziesiątnicę, która ukazuje oblicze Kościoła jako rodziny zebranej wraz z Maryją, ożywionej potężnym wylaniem Ducha Świętego, gotowej do misji ewangelizacyjnej.

4. WNEBOWZIĘCIE NAJŚWIĘTSZEJ MARYI PANNY

Maryja również zostanie wyniesiona z chwilą wniebowzięcia, by antycypować to, do czego przeznaczeni są wszyscy sprawiedliwi przez zmartwychwstanie ciał.

5. UKORONOWANIE NAJŚWIĘTSZEJ MARYI PANNY

Maryja ukoronowana w chwale - jak to widać w ostatniej tajemnicy chwalebnej - jaśniej. Ona jako Królowa aniołów i świętych, antycypacja i szczyt rzeczywistości eschatologicznej Kościoła

ZAKOŃCZENIE

Odmawianie różańca zamyka się modlitwą w intencjach Papieża, by niejako skierować spojrzenie modlącego się na rozległy horyzont potrzeb Kościoła.